

THỰC HÀNH TIẾNG VIỆT

1. Trong những câu dưới đây, cụm từ **ngày hôm nay** ở câu nào là trạng ngữ? Vì sao?

a) **Ngày hôm nay** là ngày khai trường đầu tiên ở nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà. (Hồ Chí Minh)

b) **Ngày hôm nay**, nhân buổi tựu trường của các em, tôi chỉ biết chúc các em một năm đầy vui vẻ và đầy kết quả tốt đẹp. (Hồ Chí Minh)

2. Tìm 3 trạng ngữ chỉ thời gian trong truyện *Bức tranh của em gái tôi* (Tạ Duy Anh). Nêu tác dụng liên kết câu của một trong các trạng ngữ đó.

3. Thử lược bỏ các trạng ngữ (in đậm) trong những câu dưới đây và cho biết nghĩa của câu bị ảnh hưởng như thế nào. Từ đó, hãy rút ra nhận xét về vai trò của trạng ngữ đối với nghĩa của câu.

a) **Mùa đông, giữa ngày mùa**, làng quê toàn màu vàng... (Tô Hoài)

b) **Bố**, mẹ tôi kéo tôi chen qua đám đông để xem bức tranh của Kiều Phương đã được đóng khung, lồng kính. **Trong tranh**, một chú bé đang ngồi nhìn ra ngoài cửa sổ, nơi bầu trời trong xanh. (Tạ Duy Anh)

c) **Con đường trải nhựa kẻ thẳng băng**, sóng soài không bóng cây. **Đã bao nhiêu năm tháng, mỗi ngày hai buổi**, má đạp xe đi về trên con đường ấy. (Phong Thu)

4. So sánh vị trí của trạng ngữ trong những cặp câu dưới đây và cho biết vì sao tác giả lựa chọn cách diễn đạt ở câu a₁ và câu b₁.

a₁) Nghe chuyện, vua lấy làm mừng lắm. Nhưng, **để biết chính xác hơn nữa**, vua cho thử lại. (Em bé thông minh)

a₂) Nghe chuyện, vua lấy làm mừng lắm. Nhưng, vua cho thử lại **để biết chính xác hơn nữa**.

Nội dung tranh liên quan đến sự việc gì trong truyện?

Theo cánh tay chỉ của Ông Khìn, Dế Vằn thấy một chú chim chích bông bé xiu, lông cánh nâu đỏ, mỏ và ngực vàng sẫm, đôi chân tí tẹo như hai dóng cỏ “nhà nhùng” với những chiếc móng hồng đang giãy giụa trong bụi gai. Tiếng kêu của nó nghe hoảng hốt lắm! Những âm thanh chích chích đó bỗng làm Dế Vằn bối rối. Nhìn con trai, Dế Vằn bỗng nhớ ngày ấy mình cũng chỉ mới tám tuổi như nó bây giờ. Dế Vằn theo pa lên nương, gió từ thung⁽¹⁾ sâu vượt lên, thổi bạt lá rừng ào ào nghe như tiếng mưa rào đầu hạ. Nhưng giờ thì đã vào thu rồi! Nương lúa nếp nhà Dế Vằn đã bắt đầu mướt như lụa dập dềnh trong gió.

Chú ý theo dõi chuyện đang xảy ra (hiện tại) và chuyện đã xảy ra (quá khứ).

② Tiếng “Chích... Tơ rích... Chích” đầu đây ngân rung non nớt, rớt vào không gian âm thanh quyen rũ bước chân Dế Vằn. “Đấy rồi!” – chú bé khẽ reo lên hỏi hớp. Chỗ tách ra của một cành nhỏ gần ngọn cây “nùm mòm”, cao tầm đầu người là một tổ chim được bện bằng lá cỏ tròn tròn xinh xắn. Dế Vằn nín thở kiễng chân lên ngó. Bên trong là một chú chích bông bé xiu đỏ hỏn. Hình như chỉ có cái đầu là to hơn cả. Tiếng động khiến nó tưởng chim mẹ về, chích bông vội ngửa chiếc mỏ viền vàng há hốc chích chích. Chú bé không nén nổi vui sướng, nó vội thò tay cảm lấy sinh linh đỏ hỏn như một viên đá son nhắc ra khỏi tổ. Giờ cao con chim, chú co chân chạy về phía pa đang mài miết làm cỏ lúa, miệng cất tiếng reo sung sướng:

– Pa ơi! Con bắt được một con chim...

Nghe tiếng con gọi, người cha đưa tay lên đầu lật chiếc nón mo rộng vành ra sau lưng. Chờ con đến gần, ông đưa tay áp nhẹ lên bàn tay của con rồi ngồi xuống khẽ nói:

– Chích bông đây mà! Nó còn non quá! Pa muốn con đặt nó lại tổ...

“Chú bé” ở phần ② là ai?

“Pa” ở đây và “pa” ở đầu truyện có phải là một người không?

(1) *Thung* (thung lũng): vùng đất thấp giữa hai sườn dốc.

– Không! Con bắt được, nó là của con, con sẽ nuôi nó.

Dường như sự niềm vui của mình sẽ bay mất, Dế Vằn áp chặt chú chim non vào ngực rồi đột ngột băng xuống đồi.

– Này con...! – Người cha định nói với con điều gì đó nhưng không kịp nữa; ông đành nhìn theo cái chấm nhỏ đang khuất sau cánh rừng với ánh mắt thoáng buồn.

Chiều xuống. Ngọn cây mận sau nhà chột vang lên tiếng kêu “Chích... Chích” liên hồi. Chú bé đưa mắt nhìn cha lo lắng. Nét mặt người cha lặng buồn. Ông khẽ nói với con:

Theo em, người cha định nói với con điều gì?

– Chích bông mẹ đây! Nó đang bay tìm chích bông con. Nghe thảm quá! Giá như con trả nó về tổ.

Dế Vằn rần rần nước mắt. Giọng chú nghẹn ngào. Tay run run chìa ra phía trước, trong lòng bàn tay, chích bông con đã bắt động. Chú bỗng bật khóc nức nở: “Chích bông ơi!”. Tiếng khóc dường như làm rung cả chiều thu buồn bã với những chiếc lá vàng đang rơi xuống như nước mắt của rừng.

Chiều, bên gốc cây mận sau nhà, một nắm mộ nhỏ như chiếc bát úp mọc lên với một nén hương ngùn khói. Dế Vằn ngồi bên với một chiếc siem⁽¹⁾ vẫn còn dính đất, nước mắt chảy trên khuôn mặt đượm đầy ân hận. Giờ mỗi lần nhớ lại, chú bé vẫn còn nghe thấy tiếng kêu “Chích... Chích” thảm thiết của chích bông mẹ và tiếng nức nở ân hận ngày nào như vẫn còn run rẩy trong lòng.

③ Như con suối rừng vượt qua những ghềnh đá, giờ trở lại êm xuôi hoài niệm mơ màng, giọng Dế Vằn chột dừng lại. Ò Khìn nhìn pa khẽ hỏi:

Phần ③ kể chuyện hiện tại hay quá khứ?

– Chú bé ấy có phải là pa không?

Dế Vằn khẽ gật đầu đáp như kẻ có lỗi. Ò Khìn bước đến, cầm lấy tay pa, giọng năn nỉ:

– Đứng dậy đi pa! Kia kia, con chích bông kia kia, pa cứu nó đi, không chiều nay mẹ nó bay đi tìm sẽ không thấy mất!

Dế Vằn đứng dậy, hai cha con bước đến bên bụi gai “mác hủ”. Dế Vằn lựa tay gỡ con chim ra khỏi đám gai. Nhìn vào mắt con, Dế Vằn bỗng thấy ngực mình có tiếng thành thịch, nhưng vẫn gắng cúi xuống đặt chú chích bông vào lòng bàn tay nhỏ xíu của nó. Ò Khìn vui sướng muốn hét, nhưng sợ tiếng kêu sẽ làm chú chim kinh động bay mất và như thế giây phút kì diệu được ngắm nghía sẽ rất ngắn. Đưa chích bông lên ngang mặt, Ò Khìn xoè bàn tay, chúm môi thổi nhẹ làm cho những chiếc lông vàng nâu rung lất phất, rồi nó chột khẽ thào thì:

(1) Siem: dụng cụ đào đất nhỏ, trẻ em thường dùng để đào dế, giun.

– Bay đi, bay về với mẹ⁽¹⁾ mày đi, mẹ mày đang đợi đấy! Chích bông ơi!

Nội dung tranh minh hoạ có thể hiện được phần kết thúc của truyện không?

Chú chim tung cánh bay vút lên bầu trời. Phía dưới kia, Ò Khìn đang ngược nhìn theo, nó đưa bàn tay như những tia nắng vẫy vẫy tạm biệt. Dế Vần bỗng nở một nụ cười, nhìn chích bông non nớt đang nhẹ bay trong nắng thu, Dế Vần chợt thấy lòng mình nhẹ nhõm.

Thử nghĩ kết thúc câu chuyện theo một hướng khác.

Cao Bằng, tháng 3 năm 1999

(Tuyển tập truyện viết về thiếu nhi dân tộc và miền núi, NXB Giáo dục, 2004)

?

1. Truyện viết về ai, về việc gì? Theo em, Dế Vần là người thế nào?
2. Chỉ ra điểm giống nhau giữa hai câu chuyện trong văn bản này:
  - a) Chuyện của người cha trong quá khứ
  - b) Chuyện hiện tại của hai cha con Ò KhìnTừ đó, em hiểu cách viết “truyện trong truyện” ở đây là thế nào?
3. Vì sao ở đầu truyện, Ò Khìn muốn pa bắt con chích bông để chơi nhưng đến cuối truyện lại thả để chim bay vút lên trời với lời thì thầm: “Bay đi, bay về với mẹ mày đi...”?
4. Truyện muốn nhắn gửi người đọc điều gì? Đối với em, điều gì gây ấn tượng sâu sắc nhất? Vì sao?

(1) *Mé* (tiếng Tày): mẹ.